

HOMME ON „ESTONIAS“ PROKOFJEVI BALLETI

Nrk m. 41, 19. II 65

■ Lavastaja MAI MURDMAA.

Mai Murdmaa:

«Muinasjutt Tuhkatriinust on juba iseene-
st väga balletipärase
süzeega.

Prokofjevi poolt loo-
dud muusika aga pei-
dab endas ammenda-
matuid võimalusi selle
muinasjutu «tõlkimi-
seks» koreograafiakeel-
de. Helilooja «käekir-
jast» olengi püüdnud
võimalikult täpselt läh-
tuda. Juba möödunud
suvel tutvusin «Tuh-
katriinu» partituuriga
sõna tõsisel mõttes
takthaaval, sest Pro-
kofjevi muusika on
rütmilisest küljest äär-
miselt vaheldusrikas ja
kapriisne, tema har-
moonia sügavalt isiku-
pärane ning meloodia-
käänud sageli ootama-
tud. Jäägitu sisseala-
mine sellesse kõigesse
pole sugugi lihtne, kui-
gi Prokofjev on oma
stiili üldilmelt mulle
väga lähedane.

Kuna helilooja on
muusika kirjutanud
väga tantsulisena, siis
püüdsin sellele vasta-
valt ka koreograafias
leida igale tegelasele

■ Ballistseen, Tuhkatriinu
— Aime Leis, prints —
Peeter Andrianov.

G. Vaidla fotod

«Голос молодых»

Индекс 69765

Nõukogude balletiloomingu ajaloos ning ku-
junemisprotsessis on Sergei Prokofjevi teostel
silmapaistev koht. Ühtekokku on Prokofjev kir-
jutanud 7 balletti, mille hulgast eriti populaar-
ne on «Romeo ja Julia». Kuid ka «Tuhkatrii-
nu», «Kivilill» ning varasematel aastatel loodud
«Kadunud poeg» on leidnud kindla koha teat-
rite repertuaaris.

Kuna homme õhtul «Estonia» teatris esieten-
dud «Tuhkatriinu» tuleb meie lavadele esma-
kordselt, siis palusime lavastaja Mai Murdmaad
rääkida lühidalt sellest, mis teda antud teose
pühul kõige rohkem erutas ning mida oleks ka-
sulik teada ka teatrikülastajail.

isikupäraseid väljen-
dusvahendeid, viies
pantomiiimi ning olus-
tikuliste stseenide osa-
tähtsuse miinimumini.
Kuidas see kõik õnnest-
us, selle üle otsustava-
vad juba vaatajad.»

«Keda «Estonia» tant-
sijatelt näeme peaosa-
listena homsel esieten-
dusel?»

«Sellele küsimusele
ei saa ma veel täpselt
vastata, sest koosseisu-
de kohta ütleb lõpliku
sõna teatri kunstinõu-
kogu tänase peaproovi
lõpul. Kuid minu arva-
tes polegi see eriti olu-
line, sest kaks esimest
etendust on kohe jär-
jestikku ning kaks
võrdvõimelist peaosa-
liste koosseisu on ka
esinemisküpsed — Tuh-
katriinudest Aime Leis
ja Tamara Koptelkov

ning Printsides Peeter
Andrianov ja Jüri
Lass. Veidi hiljem hak-
kavad Tuhkatriinu osa
tantsima veel Tiuu
Randviir ja Svetlana
Balojan ning kui End-
rik Kergetele tema esi-
mene filmiroll «Super-
nova» liiga koormavaks
ei muutunud, siis näeme
Printsi osas ka teda.»

Kuna läheduses vii-
bib ka üks nimiosalisi
— Aime Leis — kellele
Tuhkatriinu osa on
esimeseks ülesandeks
pärast teenelise kunstni-
ku aunimetuse saamist,
siis tahaksime enne
käesolevat esietendust
kuulda ka tema arva-
must.

Aime Leis: «Kui õel-
da, et töö Tuhkatriinu
osa kallal oli väga
huvitav ja raske, siis
kõlab see šabloonselt.
Kuid probleeme oli tõe-
»

«TUHKATRIINU» ESIETENDUS

poolest palju. Muinas-
jutt Tuhkatriinust on
vana ja üldtuntud.
Prokofjevi muusika aga
väga tänapäevalik. See
kõlab meile hästi lähe-
dasena, kuid tema põh-
jalik omandamine on
tunduvalt raskem ja
aeganõudvam kui näi-
teks Tšaikovski või
Glazunovi puhul. Ka
oma iseloomult nõuab
see muusika tantsupar-
tiile nagu rohkem inst-
rumentaalselt lähene-
misviisi. Aga see ongi
just tore, kui iga uus
ülesanne on eelmisest
erinev!»

Pole mõtet hakata
sõnades ümber jutusta-
ma lavastuse täpset si-
su või üles lugema ar-
vukaid osatähtsaid.
Etendus peab rääkima
ise enese eest ning sel-
le kõne kuulamiseks ja
vastuvõtmiseks on
homsest õhtust alates
võimalus kõigil teatri-
sõpradel.

A. MERI

